

Δικαστήριο: ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ
Τόπος: ΑΘΗΝΑ
Αριθ. Απόφασης: 35
Έτος: 2016

Κείμενο Απόφασης

ΑΡΙΘΜΟΣ 35/2016

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΤ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Ο Α, γιατρός και επίκουρος καθηγητής χειρουργικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, πραγματοποίησε επέμβαση αφαίρεσης της χοληδόχου κύστεως στον 65χρονο Γ και στη συνέχεια είχε την ευθύνη της παρακολούθησης της μετεγχειρητικής κατάστασης της υγείας του. Ωστόσο, ο Α προέβη σε εσφαλμένες ιατρικές πράξεις και παραλείψεις κατά το μετεγχειρητικό στάδιο έτσι ώστε επήλθε επιδείνωση της κατάστασης του ανωτέρω χειρουργηθέντος ασθενούς. Μετά την εξέλιξη αυτή ο δεύτερος κατηγορούμενος Β, αντίθετα με τα διδάγματα και τους κανόνες της επιστήμης του ενόψει και της θέσεως του (ιατρός-καθηγητής χειρουργικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και διευθυντής χειρουργικής κλινικής), δεν είχε την οφειλόμενη εποπτεία επί των ιατρικών πράξεων του συγκατηγορουμένου του ιατρού Α. και απείχε της παροχής προς αυτόν των απαραίτητων ιατρικών υποδείξεων και κλινικών συστάσεων προς επιτυχή θεραπευτική έκβαση της περίπτωσης. Λόγω της συνολικής προαναφερθείσας συμπεριφοράς αμφοτέρων των κατηγορουμένων σημειώθηκε ραγδαία χειροτέρευση της υγείας του ασθενούς, ο οποίος τελικά κατέληξε, με το θάνατο του να αποδίδεται σε μετεγχειρητική περιτονίτιδα.

Για τη θεμελίωση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, απαιτείται ο θάνατος του ασθενούς να οφείλεται σε αμελή παράβαση από τον ιατρό των κοινώς αναγνωρισμένων κανόνων της ιατρικής επιστήμης, για τους οποίους δεν μπορεί να γεννηθεί αμφισβήτηση και που η ενέργειά του δεν ήταν σύμφωνη με το αντικειμενικώς επιβαλλόμενο καθήκον επιμέλειας. Σχετικά με τον αιτιώδη σύνδεσμο, πρέπει η πράξη ή η παράλειψη του δράστη να ήταν ένας από τους παραγωγικούς όρους του αποτελέσματος, χωρίς τον οποίο δεν θα επερχόταν αυτό, ανεξάρτητα από το εάν συνέβαλαν και άλλοι όροι, αμέσως ή εμμέσως. Στην περίπτωση που η παράνομη πράξη του γιατρού συνίσταται σε παράλειψη για τη διαπίστωση του αιτιώδους συνδέσμου αρκεί η υπόθεση ότι «αν είχαν γίνει εγκαίρως οι παραλειφθείσες επιβεβλημένες ενέργειες, με πιθανότητα που αγγίζει τα όρια της βεβαιότητας ο θάνατος του

ασθενούς δεν θα είχε επέλθει». Στην ιατρική δεν μπορεί να υπάρξει απολύτως βεβαία τέτοια πρόβλεψη σε οποιαδήποτε περίπτωση και μόνο με πιθανότητες αγγίζουσες τα όρια της βεβαιότητας μπορεί κανείς να υποστηρίξει μια τέτοια εξέλιξη.

Στην προκειμένη, το εν λόγω θανατηφόρο αποτέλεσμα επήλθε λόγω της διαδοχικώς επιδειχθείσης παράλληλης και συγκλίνουσας αμελείας αμφοτέρων των κατηγορουμένων ως επιληφθέντος και εποπτεύοντος ιατρού αντίστοιχα, οφείλεται δε (ως μόνης ενεργούς αιτίας της επέλευσης του) αποκλειστικώς στην ενάντια στους κανόνες και στις γενικές επιστημονικές αρχές της ιατρικής δράσης και των δύο κατηγορουμένων. Πληρούται η προϋπόθεση του αιτιώδους συνδέσμου ανάμεσα στις παραλείψεις του Α και το θάνατο του Γ, αφού σαφώς και χωρίς αντιφάσεις ή ενδοιαστικές σκέψεις αναφέρεται ότι στην επέλευση του θανάτου του ασθενούς συνέβαλαν οι ως άνω παραλείψεις του (συγκλίνουσες με αυτές του συγκατηγορουμένου του Β) καθώς και ότι, αν είχαν γίνει εγκαίρως οι παραληφθείσες επιβεβλημένες ενέργειες, με πιθανότητα που αγγίζει τα όρια της βεβαιότητας ο θάνατος του ασθενούς δεν θα είχε επέλθει.